

Romanje zlatega Jezuščka.

(Dalje.)

Tretje dejanje.

(Prostor pred nebesi. Na levo in desno prost odhod. Sredi ozadja stopnice, ki vodijo v nebesa. Rahla tema.)

Jezušček (pride z dečki od leve): Zdaj smo že blizu doma. (Zavijejo na stopnice.)

Peter: Kaj? Po stopnicah? Kam nas vodiš?

Jezušček: Visoko, visoko!

Tone: Tema je, ne vidimo dobro.

Jezušček: Kmalu bo svetlo.

Lojze: Le pojdimo. Nekateri so že trudni.

Franco: Zakaj smo se ustavili?

Jezušček: Še zadnjič vas vprašam, če hočete resnično za večno ostati pri meni.

Peter: Seveda, zakaj smo pa prišli do sem.

Lojze: Dostikrat smo že povedali. Čemu nas izprašuješ!

Jezušček: Dosti je potrebno. V Tesni ulici ste bili drugačni, kakor ste danes. Prepirali ste se med seboj, niste se mogli videti. Drug drugega ste preganjali. Peter, ali se še spominjaš?

Peter: Pozabil sem že na vse.

Jezušček: V Tesni ulici ste bili doma. Tako ste trdili. Nihče ni hotel biti tukaj doma.

Lojze: Takrat te nismo še poznali.

Jezušček: Poznali ste me in me niste poznali. Med vami sem živel.

Franco: Kaj govorimo, pojdimo na tvoj dom.

Jezušček: Pojdimo torej! (Obrne se in gre s hitrim korakom do vrha stopnic. Tam se obrne in razprostre roke. Vse pozorišče se mogočno razsvetli): Mir z vami?

Vsi (padejo na kolena): Jezus!

Jezušček: Hodil sem z vami in me niste spoznali. Ves čas sem vas dvigal. Privedel sem vas pred očetov dom. Čas je, da vstopimo.

Peter: Kdo je mislil na tak dom!

Tone: Odpusti nam, Bratec!

Jezušček: Odpuščam vse, če ste tudi vi odpustili.

Lojze: Vse smo odpustili.

Jezušček: Tudi gospodu Frenku?

Peter: Tudi, tudi!

Jezušček: Potem vas bo Oče neskončno vesel. (V ozadju godba in pesem angelov: Svet, svet si ti, Gospod...)

Mihec: Čujte, čujte! (Poslušajo.)

Gospod Frenk, Drago in Boris (pridejo z leve med pesmijo. Ko zagledajo Jezuščka, osupnejo in se spogledajo).

Jezušček: Pojdite. In vsem v Tesni ulici povejte, vsem, ki so kakor vi, da je Gospodov prihod blizu. Razjokajte se in tarnajte nad stiskami.

Jezušček (ko umolkne pesem, pomigne z roko): Naprej, prijateljčki. pomenili se bomo kaj!

Gospod Frenk (nekoliko plašen): Račun imam s temi paglavci.

Jezušček: Le bliže stopite! (Stopijo pod stopnice.)

Gospod Frenk: Dolgo jih že iščem.

Jezušček: Kaj so ti naredili?

Gospod Frenk: Pogledj tukaj otroka! Tepli so ju!

Peter (se vzdigne, Jezušček mu namigne, naj miruje).

Jezušček (Dragu in Borisu): Ali so vaju res topli? ...

Drago (zmešan): Res, ne, res, ne, ne, ne vem ...

Jezušček: Kako je torej? Povej ti!

Boris: Mislili so naju, ne vem, kako je bilo ...

Gospod Frenk: Tako, tako, zakaj pa lažeta? Paglavca!

Jezušček: Vse jima verujete. In zdaj?

Gospod Frenk: Nič, nič, saj grem takoj domov.

Jezušček: V Tesno ulico?

Gospod Frenk: Seveda, seveda, v Tesno ulico.

mi, ki pridejo nad vas. Vaše bogastvo je preperelo in vaša oblačila od moljev razjedena. Nabrali ste si zakladov v zadnjih dneh. Klici trpečih so prišli do Gospoda nebesnih čet. Gospodov prihod je blizu.

Gospod Frenk (odhaja počasi in vleče oba dečka s seboj).

Jezušček: Zdaj še vam, bratci iz Tesne ulice! Zadnja ura se je iztekla, zadnjič zapojte pesem o zelenem drevesu. Potem boste vriskali večne hvalnice.

Vsi (pojo):

Zeleno, zeleno drevo
bo vzraslo pod rdeče nebo.
Udari, udari, moj brat,
odgrnil boš srečno pomlad!

(Ko končajo pesem, se oglasi v ozadju godba in pesem angelov. Poslušajo molče. Ko pesem utihne, se zgane Jezušček.)

Jezušček (namigne z rokami). Pojdimo v dom mojega Očeta, da nam bo večno dobro in lepo!

(Odhajajo po stopnicah in pojo.)

Odgrni se, odgrni se, nebeški dvor,
da bomo videli Njegov obraz.
Razmknite se vrata velikih nebes,
da bo ugledal božji Oče nas,
Svet si, svet si, svet, Gospod,
Svet si vekomaj, povsod!

(Ko izginejo v nebesih, zastor počasi pade.)

